

Brassavola martiana

Lindl., Edwards's Bot. Reg. 22: t. 1914 (1836).

Synoniem

Brassavola amazonica Poepp. & Endl., Nov. Gen. Sp. Pl. 2: 3 (1836).

Bletia amazonica (Poepp. & Endl.) Rchb.f. in W.G.Walpers, Ann. Bot. Syst. 6: 434 (1862). *Brassavola multiflora* Schltr., Orchis 13: 58 (1919).

Vindplaats

Bolivia, Colombia, Venezuela en vooral in het noorden van Brazilië en de Guyana's dus ook in Suriname. Groeit epifytisch tot 1000m hoogte in het regenwoud vaak vlakbij rivieren.

Beschrijving

Op een sterk vertakte wortelstok groeien de dunne, door een vliezige schede omgeven bladstengels (geen pseudobulben) telkens met 1 blad. Dit blad is 20 tot 30 cm lang, gebogen en cilindrisch in doorsnee. Over de gehele lengte van het blad is een groef. Aan de basis hiervan ontspruit 's zomers de bloemstengel, die 1 tot 5 bloemen kan dragen. Deze hebben een doorsnee van ca 8 cm en zijn vooral 's avonds vanaf de schemering welriekend. In de natuur worden bij het vallen van de avond bepaalde pijlstaartvlinders door de geur en de witte gefranjerde lip aangetrokken.

De petalen en sepalen zijn lichtgroen van kleur en in de keel van de lip bevindt zich een geel groene vlek. De bloemen blijven ongeveer een maand goed aan de plant.

Cultuur

Een plant voor een warm-gematigde- tot warme omgeving.

Afhankelijk van de eigen voorkeur kan deze *Brassavola* op een varenblokje van Mexifern of in een houten kratje gekweekt worden. In het laatste geval is het van groot belang dat het mengsel goed doorlatend is; bijv. osmunda of dennenschors met weinig veenmos zal goed voldoen.

Dit soort planten kan zeer veel licht verdragen en moeten, om te kunnen bloeien, in de zomer alleen tegen de felste middagzon geschermd worden. Op een plaats waar te veel schaduw is moet men van *Brassavola*'s geen bloei verwachten.

Gedurende het groeiseizoen, van maart tot september is regelmatig gieten en de eventuele mestgift de normale gang van zaken. Wel geldt hier weer dat een plant moet opdrogen alvorens weer gegoten mag worden. Zodra de bladeren hun lengte bereikt hebben beperkt men het gieten iets zodat de bloeivorming tot stand kan komen in de nazomer. In de herfst en de winter verlangen deze planten

veel minder gietwater en zeker geen mest totdat de jonge spruiten in het voorjaar verschijnen. Als men de omstandigheden gunstig kan maken is deze soort, samen met de *B. perrinii* en de *B. cucullata* ook zeker geschikt voor het kweken in de huiskamer of serre.

Bloeitijd

Van de zomer tot de herfst.

Bron:

Orchitheek NOV 1986 – 2019

Tekening: Hans Lodewijk